

חב"ד

כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על ידי
בית חב"ד המרכזי באר שבע
בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

כניסת השבת	6:22	6:37	6:28	6:39
צאת השבת	7:35	7:37	7:37	7:37

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

"שואלין ודורשין בהלכות הפסח" (ב)

שבת הגדול:

השבת שלפני פסח נקראת "שבת הגדול" על שם הניס הגדול שארע בשבת זו. אחרי תפלת מנחה של שבת, נוהגים לומר קטעים מ'הגדה של פסח' - מ'עבדים היינו' עד 'לכפר על כל עוונותינו', כי בזמן זה היתה התחלת הגאולה והנסים.

ערב פסח:

ביום חמישי, י"ג בניסן, בערב בודקים את החמץ. לפני הבדיקה מכינים עשר חתיכות נפרדות של חמץ קשה (שלא יתפורר) עטוף בנייר, ומניחים במקומות שונים בבית (רצוי לרשם היכן). אחרי שמברכים "אשר קדשנו... על בעור חמץ", בודקים את כל המקומות שיתכן שיש בהם 'חמץ', ואוספים את החתיכות.

ביום ששי, י"ד בניסן, החל מהשעה 10:32 בבקר (באזור המרכז) אסור לאכל חמץ. את החמץ (כולל החמץ שמצאנו בבדיקת חמץ) שורפים עד השעה 11:36 (באזור המרכז).

בערב פסח, עד ליל הסדר, אסור לאכל מצות. אם טרם הפרשה 'חלה' מן המצות, יש לעשות זאת לפני כניסת החג.

בכור צריך לצום בערב פסח. אולם אם משתתף בסיום מסכת' - מתר לו לאכל מהסעודה ואינו צריך עוד לצום ביום זה.

(מקורות: שו"ע הרב בעל התניא סי' תעה, סט"ו, הגדת הרבי מליובאוויטש, הגדת ר' שבח קנעביל, חגי ישראל ומועדיו ב' ע' 655 ועוד)

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

מוכנים לצאת!

"אמא, אני כבר לבושה ומארגנת", קראה ילדת חמד לאמה.

"גם אני מוכן", קרא אחיה.

הם העיפו מבט אחרון בפינוקים הגדולים, בעוד אפם מסיימת לארוז את הבגדים, ומכניסה לשק את כלי הכסף שהשאילה מהשכנים המצרים. האם קשרה את השק ופנתה אל הילדים בקול עליוז: "אתם כבר מוכנים? עוד מעט יבואו גם סבא וסבתא, ונשב כלנו יחד לאכל מקרבן הפסח".

"באמת, נצא ממצרים?", קראה הילדה בפליאה. "ולא נצטרך יותר לעבד קשה ולעשות מה שאומרים לנו המצרים?", הוסיפה, כלא מאמינה.

האם חיכה חיידך מרגיע ואמרה: "כבר מזמן הקדוש ברוך הוא הבטיח שיגאל אותנו מכאן. אני עוד זוכרת את המלים הקסומות שלמד אותי סבא בילדותי: 'פקד ופקד אלקים אתכם'. והנה, כעת זה מגיע!".

אב המשפחה נכנס לבית ובידו כפוש שחוט, קרבן פסח. בני משפחה נוספים הגיעו, וכלם התיישבו סביב השלחן החגיגי.

דני ודיני, הביטו נפעמים במחזה שנגלה אליהם במנהרת הזמן. הם הסתכלו אחד על השני ואמרו: "מה אתנו? האם גם אנו כבר מוכנים לצאת לגאולה?".

יום שכולו שבת

לפני פסח, כל ישראל מגיעים (מכשירים) את הכלים וממורקים אותם שיהיו כשרים וראויים לחג החרות בדומה לכך, כדי לזכות לגאולה ולחרות פנימית - יש לנקות ולמרוק את הנפש.

(רבי שמחה בונים מפשיסחא - שיח שרפי קודש)

באדיבות שבועון "תורתך שעשועי" בהוצאת צעירי אגודת חב"ד - המרכז (ע"ר) • כתיבה: מגדי הרשקוביץ אור: יעקב ירחי

עונג שבת עם איצי ופיצי

נא לשמור על קדושת העלון

כוס של גאלה

זה עתה הסתים ליל-הסדר בביתו של הצדיק רבי לוי-יצחק מברדיצ'ב. הצדיק היה שמח ונגוש על שזכה לעשות את הסדר כהלכתו, על כל דקדקיו ומנהגיו. לפתע, שמע הוא קול משמים האומר לו: "דע לה, כי חביב לפני ה'סדר' שערך חיים שואב המים, יותר מליל-הסדר שלך". בקש הצדיק לדעת מיהו שואב-מים זה, ומה מעשיו. הוא שלח את תלמידיו לחפש את האיש ולהביאו. כאשר הגיעו התלמידים לביתו של שואב המים, מצאוהו שקוע בשנה עמקה, והוא בקלי פקח את עיניו. כאשר סוף-סוף הצליחו לסחב אותו, ולהכניסו לפני הצדיק, שאלו רבי לוי-יצחק: "ספר לי כיצד ערכת את בדיקת חמץ, ואילו כונות פונת?". הביט בו שואב המים בעיניים תמות ואמר: "כונות?" בסך הכל אספתי את פרוגי הלחם שמצאתי בפנות הבית, לא יותר מכך".

שוב נסה רבי לוי-יצחק ושאל: "ואיך בצעת את שרפת החמץ?". הרהר שואב המים וענה במבוכה: "אבוי, כעת נזכרתי כי בכלל שכחתי לבער את החמץ".

רבי לוי-יצחק לא הרים ידים ושאל: "כיצד ערכת את ליל-הסדר?". ברק נצת בעיניו של שואב המים והוא ספר: "כיון שאסור לשנות יין שרף בכל ימי החג, הקדמתי לשנות לפני החג יין שרף רב. כמובן ששקעתי בשנה עמקה, אך עם התקדש החג העירה אותי אשתי. היא הצביעה על השלחן החגיגי - עליו עמדו קערת הסדר, מצות ובקבוקי יין - ובקשה: 'אנא, ערוך את הסדר כמו כל יהודי העירה'."

"השבת לרעיתי: 'עם-הארץ אני, וגם אבי היה עם-הארץ, כיצד זאת אדע מה לומר ומה לעשות? אך דבר אחד אני יודע: אבותינו היו שבויים בידי המצרים והקדוש-ברוך-הוא הוציא אותם לחרות. כך גם אנו שבויים תחת על הגויים ובדאי הקדוש-ברוך-הוא יוציא גם אותנו לחרות...".

"מזגתי מהיין שעמד על השלחן לתוך הגביע, ואמרתי: 'רבונו של עולם, לחיים, זכור אותנו וגאלנו...' שתיתי את הכוס ושוב נעצמו שמורות עיני", סים שואב המים את ספורו.

הביט רבי לוי-יצחק בשואב המים בפנים נרגשות. עתה הכל מובן. אמונתו התמימה ודבריו שנאמרו מעמק הלב חביבים ביותר לפני ה'.

סוכריה לשבת

הקרנב הראשון

הקרנב הראשון שהקריבו בני-ישראל בקרבן צבור מכל העם היה קרבן הפסח. הם הקריבו אותו במצרים, בלילה שלפני יציאתם. לזכר כך, הקריבו את קרבן הפסח בכל שנה.

גדולי ישראל

רבי ישעיהו הלוי הורוביץ השל"ה

זמן: נולד בשנת ה'שי"ח, ונפטר ב'א בניסן ה'ש"ץ.

מקום: נולד בפרגא. שמש ברבנות במקומות שונים באירופה. לעת זקנותו עלה לארץ וגר בירושלים, בצפת ובטבריה - שם נטמן.

אודותיו: רב, גאון, ועסק בלמוד הקבלה. כהן כראש ישיבה והשתתף בישיבות ועד ארבע

הארצות. בארץ ערך את סדורו 'שער השמים', וכתב את חבורו 'שני לוחות הברית' - מכאן

כנויו 'השל"ה'. ספר זה נכתב כצואה לבני משפחתו, והוא מקור למנהגים רבים: תקון ליל שבועות, תפלת השל"ה, ועוד.

ספור: בהיותו בירושלים, נעצר השל"ה יחד עם רבנים נוספים על-ידי המושל הערבי. הם שחררו רק לאחר שבועים תמורת סכום כסף גדול, ואז ברח והתיישב בצפת.

משתעשעים

לפניכם הגדרות שונות. הוסיפו לכל הגדרה את האות מ' בתחילתה, ותקבלו מילה הקשורה לפסח. לדוגמה: מ+ ראשי תיבות של צבאות ה' = לא החמיצה (מצה)

- 1 מ + ההפך מ'רחבים' = משם יצאו
- 2 מ + המכה החמישית = שם היו 40 שנה
- 3 מ + טלה, כבש = מנהיג
- 4 מ + הלחם שלה = קרב
- 5 מ + משפט = לשם ברח משה בתחילה
- 6 מ + ההיפך מ'בא' = תפקידו של פרעה

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי: • ב-SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון החידה לגיליון 256: מדבר שקר תרחק. הזוכה: נועה שני, נתניה.

המרכז הגדול למוצרי מהדרין
הכי צוא השוק וזה הדוק!

08-6280163

מחסני השוק

עם הפנים אקהילה

באר שבע דימונה אופקים להבים יד בנימין רמת גן